

12 Οκτωβρίου, 1992

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΥΡΤΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 147/87, 148/87, 284/87,
347/87, 354/87, 411/87 & 434/87)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος —
Προσβαλλόμενες πράξεις — Παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας —
Η έννοια της παράλειψης με το νόημα του Άρθρου 146.1 — Η μη
επιλογή υποψηφίων για προαγωγή δεν αποτελεί παράλειψη
οφειλόμενης ενέργειας.

10 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Οι Κανονισμοί 26, 28
και 29 των Περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Διδακτικό
Προσωπικό) (Διορισμοί, Τοποθετήσεις, Μεταθέσεις, Προαγωγαί
και Συναφή Θέματα) Κανονισμών 1972 (205/72) και η ακύρωσή
τους από το Ανώτατο Δικαστήριο ως *ultra vires* — Ο κηρυχθείς
εκτός εξουσιοδοτήσεως κανονισμός καθίσταται νεκρό γράμμα και
15 δεν μπορεί στο εξής να εφαρμοστεί — Η σχετική απόφαση **Pa-
raioannou v. The Republic** και η υιοθέτησή της στην περίπτωση
αυτή — Η επαναφορά σε ισχύ των άκυρων κανονισμών —
Ανάπτυξη — Ακυρότητα από την μη εφαρμογή των εν ισχύ
κανονιστικών διατάξεων.

20 Επιδιώχθηκε με τις συναφείς προσφυγές η ακύρωση της
προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Διευθυντή
Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

- (1) Το γεγονός της μη επιλογής των αιτητών για προαγωγή δεν αποτελεί, σύμφωνα με τη Νομολογία "παράλειψη" με το νόημα του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος.

"Παράλειψη", με το νόημα της παραγράφου 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, είναι παράλειψη οφειλόμενης κατά νόμο ενέργειας. Η μη προαγωγή των αιτητών, στην παρούσα υπόθεση, δεν είναι παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας. Παράλειψη προϋποθέτει καθήκον επιβαλλόμενο από το Νόμο και παράλειψη εκτέλεσής του.

- (2) Οι Κανονισμοί 26, 28, και 29 των Περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Διδακτικό Προσωπικό) (Διορισμοί, Τοποθετήσεις, Μεταθέσεις, Προαγωγαι και Συναφή Θέματα) Κανονισμών 1972 (205/72), κηρύχθηκαν άκυροι στην υπόθεση *Michaeloudes and Another v. The Republic* ως κείμενοι εκτός του πλαισίου του εξουσιοδοτούντος Νόμου (Νόμος 10/69), ειδικότερα όσον αφορά το Άρθρο 35 (2) του Νόμου αυτού. Τα Άρθρα 26 και 35(2) του Νόμου τροποποιήθηκαν με τα Άρθρα 3 και 5 του Νόμου 53/79.

Έχει νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο ότι όταν συγκεκριμένος κανονισμός κηρυχθεί άκυρος ως κείμενος εκτός του πλαισίου του εξουσιοδοτούντος νόμου ο Κανονισμός αυτός δεν καταργείται ή διαγράφεται αλλά καθίσταται νεκρό γράμμα και δεν μπορεί να εφαρμοσθεί μετά από τέτοια ακύρωση.

Στις 22 Φεβρουαρίου 1985, με τη Κ.Δ.Π. 71/85 με τον Κανονισμό 3 έγινε αναρίθμηση των πιο κάτω Κανονισμών.

- (3) Συμφωνώ με την άποψη του Δικαστή Σαββίδη στην *Papioannou v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 474.

Πράγματι οι Κανονισμοί που είχαν κηρυχθεί *ultra vires* είχαν επαναθεσπισθεί. Η επαναρίθμισή τους στους Κανονισμούς του 1985 οδηγεί εύλογα στο συμπέρασμα πως ο Νομοθέτης προβληματίστηκε και εξέτασε το ζήτημα της ύπαρξης των πιο πάνω κανονισμών. Θέλησε να τους δώσει ισχύ με τον τρόπο που αναφέρεται στον Κανονισμό 3 των Κανονισμών του 1985, δηλαδή την επαναρίθμηση. Δεν υπάρχει οτιδήποτε το μεμπτό στον τρόπο που ο Νομοθέτης εξέφρασε τη βούλησή του για την επαναθέσπιση των πιο πάνω Κανονισμών. Άλλωστε δεν χρειάζεται οποιοσδήποτε τελετουργικός τρόπος για την επαναθέσπιση νομικών

5 προνοιών. Είναι θεμιτή ακόμη και η θέσπιση Νόμου με αναφορά (by reference). Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1, το "κάθε άρθρο Νόμου θα έχει ισχύν σαν ουσιαστικό νομοθέτημα χωρίς πρόλογο". ("Every section of the Law shall have effect as a substantive enactment without introductory words.")

10 Κάτω από το φως των πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι από την ημέρα που τέθηκε σε ισχύ ο Νόμος 53/79 (29.6.79) (μετά την ακύρωση μέρους των Κανονισμών ως *ultra vires*) και μέχρι την ημερομηνία που τέθηκε σε ισχύν ο Τροποποιητικός Νόμος του 1987 (Νόμος 65/87 ημερ. 8.5.87), με τον οποίο καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε το άρθρο 35 του βασιικού νόμου 15 οι κανονισμοί που προέβλεπαν για τη διενέργεια προαγωγών από τους οικείους πίνακες προαξίμων και για τον τρόπο καταρτισμού τους ήταν σε ισχύ. Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είχε υποχρέωση να τους εφαρμόσει, πράγμα το οποίο παρέλειψε να πράξει. Υπάρχει λοιπόν παραβίαση του νομικού καθεστώτος που 20 ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο που λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

- 25 Συμβουλίου Επικρατείας, Αποφάσεις 91/62, 1137/63, 1862/63·
Ozturk v. Republic, 2 R.S.C.C. 35·
- 30 *Ulunday v. Republic*, 3 R.S.C.C. 131·
Police Association and Others v. Republic (1972) 3 C.L.R. 1·
- 35 *Cyprus Tannery v. Republic (1980)* 3 C.L.R. 405·
Παπαγαπίου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1604·
Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318·
- 40 *Michaeloudes and Another v. Republic (1979)* 3 C.L.R. 56·
Papaioannou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 474·
- 45 *Nicosia Techalemit Co. and Another v. Municipality of Nicosia (1971)* 3 C.L.R. 357·

Andreas Koullapides Ltd., and Others v. Municipality of Nicosia
(1970) 2 C.L.R. 22.

Mayor etc. of Famagusta v. Petrides and Others, 4 R.S.C.C. 71.

5

Προσφυγές.

Προσφυγές με τις οποίες οι αιτητές ζητούν την ακύρωση της προαγωγής των 6 ενδιαφερομένων μερών στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής εκπαίδευσης.

10

A.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στις υποθ. 147/87, 148/87 και 347/87.

K. Ευσταθίου, για τον αιτητή στην 284/87.

15

A. Παπαχαραλάμπους, για τον αιτητή στην 354/87.

Λ.Ν. Λουκά, για τον αιτητή στην 411/87.

20

A. Δράκος, για τον αιτητή στην 43/87.

Γ. Φράγκου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

25

X. Ιερείδης, για το Ε/Μ, Μαρία Παπαγαβριήλ.

Δ. Χατζηνέστωρος, για το Ε/Μ, Δημοσθένους.

Cur.adv.vult. 30

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις προσφυγές αυτές ζητείται η ακύρωση της προαγωγής των 6 ενδιαφερομένων μερών στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν γιατί αντικείμενό τους είναι η νομιμότητα της ίδιας διοικητικής πράξης και γιατί εγείρουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία.

35

Στο τελευταίο στάδιο της διαδικασίας, η προσφυγή 236/87 αποσύρθηκε και το Δικαστήριο την απέρριψε στις 21.5.92.

40

Η αρμόδια αρχή, με έγγραφό της αρ. 365/68, 520/86/Α και ημερομηνία 23.1.87, διεβίβασε έγκριση για πλήρωση 6 θέσεων προαγωγής Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας μελέτησε τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλλους των Βοηθών Διευθυντών των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Διευθυντών Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης στις συνεδρίες της με ημερ. 3.2.87, 4.2.87, 5.2.87, 6.2.87, 10.2.87, 11.2.87, 12.2.87 και στις 13.2.87 πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Πριν ασχοληθώ με τους νομικούς ισχυρισμούς για ακύρωση της επίδικης απόφασης πρέπει να παρατηρήσω ότι η 2η θεραπεία που ζητούν οι αιτητές στις προσφυγές με αρ. 147/87, 148/87, 347/87, 411/87, 434/87 δεν μπορεί να ικανοποιηθεί, ακόμα και σε περίπτωση που όλοι οι νομικοί ισχυρισμοί, πάνω στους οποίους βασιζονται οι προσφυγές αποδειχθούν βάσιμοι. Οι Αιτητές ζητούν "διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η άρνηση και/ή παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να προάξει τους Αιτητές στη θέση Διευθυντή Σχολείων Στοιχειώδους Εκπαίδευσης είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος". Η διακήρυξη που ζητούν οι Αιτητές αφορά την παράλειψη της Ε.Ε.Υ. να τους προάξει στις επίδικες θέσεις και την κήρυξή της ως άκυρης από το Δικαστήριο. Το γεγονός της μη επιλογής των Αιτητών για προαγωγή δεν αποτελεί, σύμφωνα με τη Νομολογία, "παράλειψη" με το νόημα του άρθρου 146.1 του Συντάγματος.

"Παράλειψη", με το νόημα της παραγράφου 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, είναι παράλειψη οφειλόμενης με το νόμο ενέργειας. Η μη προαγωγή των αιτητών, στην παρούσα υπόθεση, δεν είναι παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας. Παράλειψη προϋποθέτει καθήκον επιβαλλόμενο από το Νόμο και παράλειψη εκτέλεσής του. (Βλ. Στασινοπούλου - "Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών" - Έκδοση Τέταρτη, σελ.195. Αποφάσεις Ελληνικού Συμβουλίου Επικρατείας Αρ. 91/62, 1137/63, 1862/63 *Turhan M. Ozturk and The Republic (Public Service Commission and Another)* 2 R.S.C.C. 35, 41. *Mustafa Hamza Uludag and The Republic (Public Service Commission)*, 3 R.S.C.C. 131, 134. *The Police Asso-*

ciation and Others v. Republic (Ministry of Interior and Another) (1972) 3 C.L.R. 1, 23. *Cyprus Tannery v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 405. *Αγάπιος Παπαγαπίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 504/87 (Απόφαση δόθηκε στις 30 Ιουνίου, 1989), Αναθεωρ. Εφέσεις 789, 791 και 796, *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*. 5

Έτσι, η αιτούμενη θεραπεία στη 2η παράγραφο των πιο πάνω προσφυγών με κανένα τρόπο δεν μπορεί να ευσταθήσει και απορρίπτεται. 10

Οι νομικοί ισχυρισμοί που προβλήθηκαν για ακύρωση των προσβαλλόμενων προαγωγών είναι: —

(α) Έλλειψη δέουσας έρευνας για τα προσόντα. 15

(β) Πλάνη περί τα πράγματα.

(γ) Έλλειψη αιτιολογίας και έλλειψη ειδικής αιτιολογίας για την παραγνώριση του μεταπτυχιακού προσόντος των Αιτητών. 20

(δ) Μη τήρηση της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 26(3), αλλά και το άρθρο 35(2) του Νόμου 10/69, δηλαδή η διαδικασία σύνταξης πινάκων προαξίμων. 25

(ε) Η σύσταση που περιέχεται στην απόφαση της Ε.Ε.Υ. δεν είναι απόφαση του Οικείου Τμήματος αλλά προσωπική σύσταση του Οικείου Τμηματάρχη. 30

(στ) Το ενδιαφερόμενο μέρος Λαφαζάνης, δεν αξιολογήθηκε για εκπαιδευτική υπηρεσία, γιατί δεν εργαζόταν στην Εκπαίδευση αλλά βρισκόταν με απόσπαση στο Υπουργείο Προεδρίας. 35

(ζ) Το ενδιαφερόμενο μέρος Θεόδουλος Θεοδούλου έτυχε παράνομα ειδικής σύστασης.

(η) Η ύπαρξη προκατάληψης αναφορικά με την αξιολόγηση για τα έτη 1975-80 του Αιτητή στην Προσφυγή 354/87. 40

- Θα ασχοληθώ πρώτα με τον ισχυρισμό που προβλήθηκε στην Προσφυγή 148/87 και στη συνέχεια υιοθετήθηκε και στις Προσφυγές με αρ. 147/87 και 347/87, σύμφωνα με τον οποίο οι προαγωγές στις επίδικες θέσεις έπρεπε να γίνουν
- 5 βάσει διαδικασίας σύνταξης πινάκων προαξίμων, βάσει του άρθρου 26(3) αλλά και του άρθρου 35(2) του Νόμου 10/69, όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 53/79. Ο ισχυρισμός των Αιτητών είναι ότι δεν τηρήθηκε η διαδικασία αυτή από την Ε.Ε.Υ., η οποία και προχώρησε
- 10 αντίθετα με ρητές πρόνοιες του Νόμου.

- Οι Αιτητές υπέβαλαν ότι οι πρόνοιες αυτές που εισήχθησαν με τις τροποποιήσεις που έφερε ο Νόμος 53/79 στις 29.6.79 (με τα άρθρα 3 και 5) μετέβαλε το νομικό
- 15 καθεστώς ακριβώς για να αρθεί η Δικαστική διαπίστωση στην απόφαση *Michaeloudes and Another v. The Republic* (1979) 3 C.L.R. 56 για την καθ' υπέρβαση της Νομοθετικής Εξουσιοδότησης του άρθρου 35(2), όπως τότε ίσχυε, έκδοση των Κανονισμών 26, 28 και 29 της
- 20 Κ.Δ.Π. 205/72. Επίσης υποβλήθηκε ότι έστω και αν κάτω από άλλη νομοθετική ρύθμιση πριν την ψήφιση του Νόμου 53/79 κρίθηκαν σαν *ultra vires* οι Κανονισμοί 26, 28 και 29, με τη νέα νομοθετική ρύθμιση και τη νεώτερη κανονιστική ρύθμιση (Κ.Δ.Π. 71/85) δεσμεύουν την Ε.Ε.Υ.
- 25 μέχρις ότου κυρηχθούν Δικαστικά *ultra vires*.

- Από τη δική της πλευρά η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε πως οι προαγωγές σε Διευθυντές καλώς δεν έγιναν με βάση πίνακα προαξίμων, γιατί οι
- 30 Κανονισμοί που προέβλεπαν γι' αυτούς τους πίνακες κρίθηκαν ότι ήταν *ultra vires* του Νόμου. Και εφόσον οι σχετικοί κανονισμοί που αφορούσαν την αξιολόγηση υποψηφίων και τη σύνταξη καταλόγου προαξίμων είχαν κηρυχθεί από το Δικαστήριο *ultra vires* στην υπόθεση *Michaeloudes* (πιο πάνω), δεν μπορούσαν να αποτελέσουν
- 35 το νομικό υπόβαθρο για τις προαγωγές που έγιναν με προσβαλλόμενη απόφαση. Η αναρίθμηση των Κανονισμών που έγινε με την Κ.Δ.Π. 71/85, είναι όπως υπεβλήθη στο Δικαστήριο νομοτεχνικής και όχι
- 40 ουσιαστικής φύσης και δεν μπορούσε από μόνη της να δώσει νομική υπόσταση και ισχύ σε Κανονισμούς που κρίθηκαν *ultra vires* από το Δικαστήριο.

Οι Κανονισμοί 26, 28 και 29 των Περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Διδακτικό Προσωπικό) (Διορισμοί, Τοποθετήσεις, Μεταθέσεις, Προαγωγαι και Συναφή Θέματα) Κανονισμών 1972 (205/72), κηρύχθηκαν άκυροι στην υπόθεση *Michaeloudes and Another v. The Republic* (πιο πάνω), ως κείμενοι εκτός του πλαισίου του εξουσιοδοτούντος Νόμου (Νόμος 10/69), ειδικότερα όσον αφορά το άρθρο 35(2) του Νόμου αυτού. Τα άρθρα 26 και 35(2) του Νόμου τροποποιήθηκαν με τα άρθρα 3 και 5 του Νόμου 53/79, τα οποία και παραθέτω. 5
10

"3. Το άρθρον 26 του βασικού νόμου τροποποιείται δια της εν αυτώ προσθήκης, ευθύς μετά το εδάφιον (2) αυτού, του ακολούθου νέου εδαφίου: --- 15

(3) Η διαδικασία προς πλήρωσιν κενής θέσεως δυνάμει του παρόντος άρθρου, περιλαμβάνουσα και πρόνοιαν περί καταρτισμού, περιεχομένου και δημοσιεύσεως πινάκων διοριστέων ή προαξιμίων, ως θα ήτο η περίπτωσης, οίτινες έχουσι τα προς τούτο καθωρισμένα προαπαιτούμενα, καθορίζεται." 20

5. Το άρθρον 35 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως - 25

(α) Δια της διαγραφής της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) αυτού και της αντικαταστάσεώς της διά της ακολούθου νέας παραγράφου:

(γ) βάσει των τελευταίων δύο υπηρεσιακών εκθέσεων 30
περί αυτού δεν αξιολογείται ως μη προάξιμος".

(β) διά της διαγραφής του εδαφίου (2) αυτού και της αντικαταστάσεώς του διά του ακολούθου νέου εδαφίου: 35

"(2) Κατά την εξέταση των διεκδικήσεων των εκπαιδευτικών λειτουργιών προς προαγωγή λαμβάνονται δεόντως υπ' όψιν η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότης συμφώνως προς διαδικασίαν ήτις 40
καθορίζεται." και

(γ) διά της αντικαταστάσεως των εν τω εδαφίω (3)

5 αυτού λέξεων 'εμπιστευτικός' (γραμμή 2) και 'και τας επί τούτω συστάσεις του οικείου επιθεωρητού' (γραμμάι 2 και 3) διά των λέξεων 'υπηρεσιακός' και 'και τας συστάσεις του οικείου Τμήματος Εκπαιδεύσεως αντιστοίχως.' "

10 'Έχει νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο ότι όταν συγκεκριμένος κανονισμός κηρυχθεί άκυρος ως κείμενος εκτός του πλαισίου του εξουσιοδοτούντος νόμου ο Κανονισμός αυτός δεν καταργείται ή διαγράφεται, αλλά καθίσταται νεκρό γράμμα και δεν μπορεί να εφαρμοσθεί μετά από τέτοια ακύρωση.

15 Στις 22 Φεβρουαρίου 1985, με τη Κ.Δ.Π. 71/85 με τον Κανονισμό 3 έγινε αναρίθμηση των πιο κάτω Κανονισμών.

20 "3. Οι Κανονισμοί 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 και 38 των βασικών κανονισμών αναριθμούνται αντίστοιχα σε Κανονισμούς 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 και 42."

25 Στην υπόθεση *Papaioannou v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 474, ο Δικαστής κ. Σαββίδης αναφερόμενος στους πιο πάνω Κανονισμούς 26, 28 και 29 είπε:

30 "I cannot share the view that by the enactment of the above amending law the old regulations which were declared ultra vires, were automatically revived and became applicable. In my opinion, there must be, besides the enactment of the amending law, another positive action giving effect to the intention of the legislature by either making regulations incorporating the previous ones or by enacting new ones. Such action, giving effect to the intention of the legislature was in fact taken by the enactment of the amending regulations of 1985 (No. 71/85) whereby regulations 26, 28 and 29 were reintroduced in the amended regulations. This, however, took place subsequently to the sub judice decision".

40 Συμφωνώ με την άποψη του Δικαστή κ. Σαββίδη. Πράγματι οι Κανονισμοί που είχαν κηρυχθεί ultra vires είχαν επαναθεσπισθεί. Η επαναρίθμισή τους στους

Κανονισμούς του 1985 οδηγεί εύλογα στο συμπέρασμα πως ο Νομοθέτης προβληματίστηκε και εξέτασε το ζήτημα της ύπαρξης των πιο πάνω κανονισμών. Θέλησε να τους δώσει ισχύ με τον τρόπο που αναφέρεται στον Κανονισμό 3 των Κανονισμών του 1985, δηλαδή την επαναρίθμηση. 5
Δεν υπάρχει, κατά τη γνώμη μου, οτιδήποτε το μεμπτό στον τρόπο που ο Νομοθέτης εξέφρασε τη βούλησή του για την επαναθέσπιση των πιο πάνω Κανονισμών. 'Αλλωστε δεν χρειάζεται οποιοσδήποτε τελετουργικός 10
τρόπος για την επαναθέσπιση νομικών προνοιών. Είναι ακόμη και θεμιτή η θέσπιση Νόμου με αναφορά (by reference) (Βλ. *Nicosia Techalemit Co. and Another v. Municipality of Nicosia* (1971) 3 C.L.R. 357, *Andreas Koullapides Ltd. and Others v. Municipality of Nicosia* (1970) 2 C.L.R. 22, *Mayor etc. of Famagusta and Petrides and 2 15
Others*, 4 R.S.C.C. 71). Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ.1, το "κάθε άρθρο Νόμου θα έχει ισχύ σαν ουσιαστικό νομοθέτημα χωρίς πρόλογο". ("Every section of the Law shall have effect as a substantive enactment without introductory words.") 20

Κάτω από το φως των πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι από την ημέρα που τέθηκε σε ισχύ ο Νόμος 53/79 (29.6.79) (μετά την ακύρωση μέρους των Κανονισμών ως *ultra vires*) και μέχρι την ημερομηνία που 25
τέθηκε σε ισχύ ο Τροποποιητικός Νόμος του 1987 (Νόμος 65/87 ημερ. 8.5.87), με τον οποίο καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε το άρθρο 35 του βασικού νόμου οι κανονισμοί, που προέβλεπαν για τη διενέργεια 30
προαγωγών από τους οικείους πίνακες προαξίμων και για τον τρόπο καταρτισμού τους, ήταν σε ισχύ. Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είχε υποχρέωση να τους εφαρμόσει, πράγμα το οποίο παρέλειψε να πράξει. Υπάρχει λοιπόν παραβίαση του νομικού καθεστώτος που 35
ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο που λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προαγωγές ακυρώνονται με έξοδα υπέρ των αιτητών.

40

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.